

- A népi demokrácia országaiból (2. oldal).
- A felsőfokú technikai oktatás fejlődése (2. oldal).
- A harc még nem ért véget (2-3. oldal).
- A begyűjtés ütemének fokozásáért Borosjenőrajonban (3. oldal).
- 22 ujtási javaslat — egy hónap alatt (3. oldal).
- Az amerikai sajtó a munkanélküliség növekedéséről (4. oldal).
- Görög-csehszlovák kereskedelmi egyezmény (4. oldal).
- A koreai politikai értekezlet előkészítő tárgyalások (4. oldal).
- Nyugat-Európában a hóviharak számos helyen komoly közlekedési akadályokat okoznak (4. oldal).

Termesszünk korai zöldségféléket

Nagy munka vár mezőgazdasági dolgozóinkra az 1954. évben. Szép a feladat, amelyet meg kell valósítani: soha nem látott szintre kell emelniük mezőgazdaságunk terméshozamát, hogy fokozzák saját és gyermekeik jólétét, s megteremtse az igazi bőség alapjait hazánkban. Nem kétséges, hogy a dolgozó parasztok teljesítik a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953. augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülésének gazdasági programját, amely a dolgozók növekvő szükségleteinek kielégítése érdekében többek között fontos feladatként jelölte meg a mezőgazdasági terméshozam fokozott növelését.

A kenyérgabona és az állattenyésztés fejlesztése mellett igen fontos tényező a zöldség és főzelékfélék termesztésének fokozása is. Ez azért is lényeges kérdés, mert egyrészt hozzájárul a dolgozók növekvő igényeinek kielégítéséhez, másrészt pedig konzerviparunk nyersanyaggal való ellátását biztosítja. Eppen ezért az 1954. évben tartományunkban a néptanácsoknak nagy figyelmet kell fordítaniuk a zöldség- és főzelékfélék termesztésének növelésére, támogatniuk kell a termelőket, hogy minél nagyobb terméseredményeket érjenek el.

Az elmúlt évben a párt és a kormány által hozott intézkedések nagyban hozzájárultak a zöldség- és főzelékfélék termesztésének növeléséhez. A Román Népköztársaság minisztertanácsának és a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének határozata alapján, amely előírta a városok és ipari központok körüli zöldségtermesztési övezetek létesítését, az elmúlt évben Arad és Nagyszombatok rajonokban nagy figyelmet fordítottak a zöldség- és főzelékfélék területeinek kibővítésére és kihasználására. Ezenkívül a termelői tapasztalatait átfutva a gyakorlatba és szervezettebb formában használták az öntözéshez szükséges vizet is. Így az eredmények sem maradtak el. A rajonokban a mezőgazdasági szakemberek konkrét támogatásával számos állami gazdaság, kollektív gazdaság és egyéni gazdaságok dolgozó parasztok kimagasló sikert értek el a zöldség- és főzelékfélék termesztésében. A vingai kollektív gazdaság minden hektár földről négy vagon káposztát és két vagon paprikát szedett. A Gáj-buzsáki „Partizán” kollektív gazdaság tagjai, akik a burgonya javozását alkalmazzák, hektáronként 14.000 kilót takarítottak be.

A lenauheimi kollektív gazdaságban hektáronként 6 vagon paradicsom, a sajónémeti kollektív gazdaságban pedig hektáronként 9 vagon uborka termelt. Az eredmények ott mutatkoztak meg, ahol felhasználták a zöldségtermesztésben alkalmazható haladott módszereket, követték a mezőgazdasági szakemberek útmutatásait.

A főzelék- és zöldségfélék termesztése terén elért sikerek lehetőséget nyújtottak a termelőknek, hogy jobb eredménnyel harcoljanak a különböző zöldségfélék termesztésének növeléséért, a városi és falusi dolgozók ellátásának biztosításáért.

Tartományunk területén nem mindenütt járt megfelelő sikerrel a zöldségfélék termesztése. Lippa és Körösjárási területén a mezőgazdasági technikusok és mérnökök lebecsülték a mezőgazdaságban ezt az ágat és nem nyújtottak megfelelő támogatást a kollektív gazdaságok konyhakertészeti brigádjainak, valamint az egyéni gazdaságok dolgozó parasztjainak sem.

Noha az elmúlt év tavaszán a városi néptanács intézkedett Aradváros dolgozóinak zöldség- és főzelékfélékkel való ellátásáról, ez mégsem hozta meg a várt eredményt. Az aradi „Agroalimentara” nagy földterületet igényelt arra a célra, hogy zöldség- és főzelékféléket termeszt a városi dolgozók ellátásának biztosítására. Ez a vállalat azonban nem teljesítette a tervét és így az elmúlt év folyamán még mindig komoly nehézségek mutatkoztak városunk dolgozóinak zöldségfélékkel való ellátásában. Az „Agroalimentara” vezetősége nem vette figyelembe, hogy a nagyterületű konyhakertészet karbantartására nagyszámú munkaerőre is szükség lesz és nem gondoskodott idejében munkaerőről. Ezáltal az „Agroalimentara” által hiányosan megművelt földterület sok helyen még a termés minimumát sem biztosította.

Elsősorban a néptanácsok végrehajtó bizottságai felelősek azért, hogy az elmúlt évben nem tudták teljes mértékben biztosítani tartományunk dolgozóinak zöldség- és főzelékfélékkel való ellátását. Nem irányították a mezőgazdasági technikusokat és mérnököket, hogy bevezessék a konyhakertésznél a haladott módszereket, támogatassák a zöldségtermesztők feladatainak sikeres teljesítésében. Sok helyen a régi, elavult módszereket alkalmazták a konyhakertészekben és ez természetesen nem vezetett jó eredményre. A hiányos-

ságok nagyrészeért felelősek a kereskedelmi egységek vezetői is, mint az „Aprozar” és a Szövetkezeti Unió vezetői is, akik szerződéseket kötöttek a kollektív gazdaságokkal és az egyéni gazdaságokkal dolgozó parasztokkal különböző konyhakertészeti növények termesztésére, de nem ellenőrizték és nem irányították a termelőket megfelelő módon.

Tartományunk pártszervezeteinek, a néptanácsok végrehajtó bizottságainak és a mezőgazdasági szakembereknek harcolniuk kell az 1954. évben a zöldség- és főzelékfélék terméshozamának növeléséért a dolgozók növekvő szükségleteinek kielégítéséért, hogy a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és egyéni gazdaságok dolgozó parasztok már most megtegyék a szükséges intézkedéseket.

Azok a kollektív gazdaságok és egyéni gazdaságok, amelyek dolgozó parasztok, akik az elmúlt évben a zöldség- és főzelékfélék terméshozamának növeléséért harcoltak, komoly anyagi előnyhöz jutottak. A vingai kollektív gazdaság, amely konyhakertészeti növények szállítására kötött szerződést a szövetkezettel és az „Aprozarral”, több, mint 200.000 lejrt kapott. A Gáj-buzsáki „Partizán” kollektív gazdaság csak zöldségfélékért 128.000 lejrt vett le. Azok a kollektív gazdaságok, amelyek közel fekszenek ipari központokhoz, vagy a városokhoz, ebben az évben még nagyobb jövedelemre tehetnek, ha megfelelő módon gazdálkodnak a konyhakertészeti növények termesztésében. A kollektív gazdaságok természetesen korai növényeket, amelyek nagy jövedelmet biztosítanak. Erre a célra készítsenek melegágvakat, alkalmazassák a tápkockákat, amelyek elősegítik a növények gyors fejlődését. A korai konyhakertészeti növények közé tartozik a saláta, spenót, retek, paprika, paradicsom, kalarabé, uborka, amelyeknek mesterségesen gyors termesztése hozzájárul ahhoz, hogy a kollektív gazdaságok tagjai ne csak akkor jöjjenek a piacra, amikor már ezek a növények bőségesen kaphatók, hanem akkor, amikor még ezek újdonságok.

A zöldség- és főzelékfélék bőséges termesztésének biztosítása nagyban függ a mezőgazdasági technikusok, mérnökök munkájától. Ezek feladata, hogy állandóan a termelők között tartózkodjanak, irányítsák őket az agrominimum szabályainak betartására, a haladott módszerek alkalmazására. A technikusoknak és mérnököknek ellenőrizniük kell, hogy a kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és egyéni gazdaságok dolgozó parasztok idejében beszerezzék a szükséges vetőmagvakat, készítsék elő a melegágvakat, valamint a zöldség- és főzelékfélék termesztéséhez szükséges földterületeket. Azokat a területeket pedig, amelyeket öntözés céljára használnak, ellenőrizzék, hogy idejében készítsék el a vízvezető csatornákat, gondoskodnak-e a vízszivattyúk és motorok megjavításáról és beszerzéséről.

A községi néptanácsok végezzék szelisköri ellenőrző munkát az ezévi zöldség- és főzelékfélék termesztésének sikere érdekében. Kísérjék figyelemmel, hogy azok a dolgozó parasztok, kollektivisták, vagy mezőgazdasági társulások tagjai, akik mezőgazdasági természetű tervükben konyhakertészeti növények termesztésével szerepelnek, rendelkeznek-e megfelelő földterülettel. Ha nem, akkor intézkedjenek erre a célra alkalmas földterület kicserélésére. Végezzenek szelisköri felvilágosító munkát, hogy a dolgozó parasztok könnyen megismerjék a zöldség- és főzelékfélék termesztése céljából létesített társulásokba. A rajoni néptanács végrehajtó bizottsága már most irányítsa a rajoni mezőgazdasági osztály technikusait és mérnökeit, hogy a legnagyobb felelősséggel ellenőrizzék a zöldség- és főzelékfélék termesztésének előkészületeit.

A kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások pártalap szervezetei irányítsák a vezetőtanácsokat, hogy harcoljanak a korai zöldségfélék termesztésének megvalósításáért. A rajoni pártbizottságok pedig tartsák állandóan szem előtt és ellenőrizzék, hogy a községi pártszervezetek hogyan foglalkoznak dolgozó népünk ellátásának biztosításáért a zöldség- és főzelékfélék termesztésének fokozásával. Irányítsák és ellenőrizzék a rajoni néptanácsokat, hogy ezek már most nagy figyelmet fordítsanak erre a fontos kérdésre.

Azban az esetben, ha pártszervezeteink és néptanácsaink szelisköri szervező és politikai munkát végeznek a dolgozó parasztok soraiiban a zöldség- és főzelékfélék termesztése érdekében, ha rámutatnak azokra az előnyökre, amelyeket ezek termesztése biztosít, nagyban hozzájárulhatunk dolgozó népünk zöldségfélékkel való ellátásának biztosításához.

Jóminőségű ipari cikket a dolgozóknak!

Ujtással csökkentik a selejtet

A „Teba” gyár nyomóosztályán sok esetben selejtet volt a munka. Ugyanis a nyomógépen az anyag többször összegyűrődött és ennek következtében a henger nem mindenkor nyomta pontosan a mintát az anyagra. Így az áru számos esetben a befejezés előtt vált selejtesé.

A gyár dolgozóit foglalkoztatta ez a kérdés, hogyan tudják a selejtet, amely ilyen módon fordult elő, teljes mértékben kiküszöbölni. Az egyik gyűlésen Dergonov Leontin felvetette az ötletet, hogy simító hengert kellene felszerelni a nyomógépre, amely az anyagot széthúzza és kiküszöböli a gyűrődést. Sipos Lajos elvtárs, a gyár lakatosműhelyének sztahanovista mestere az ötlet alapján megalkototta és elkészítette ezt a simítóhengert. A hengereket már felszerelték. Az ujtás alapja az, hogy az anyaggal ellenkező irányban futó hengerek a nyomógépen megakadályozzák az anyag gyűrődését és a nyomás így teljesen tökéletesé válik, a selejtet pedig kiküszöbölik. Lássuk mint mond Sipos Lajos elvtárs ujtásáról:

— Sokat gondolkodtam, törtem a fejemet, hogyan tudnám megoldani ezt a kérdést, amelynek ötletét Dergonov Leontin elvtárs vetette fel egy értekezleten. A fáradságos munkának megért a gyümölcse: a hengerek elkészültek és most már nincs selejt. Az alkotó munka, a tette kész kezdeményezés eredménye megmutatkozik a januári selejt-százalékon is. Januárban ugyanis 4,4

százalékkal csökkent a selejt a gyárban decemberhez viszonyítva, amiben nagyrésze van az egy hónappal ezelőtti bevezetést és a nyomógépeken alkalmazott ujtásnak.

A gyárban továbbra is elfoglaltság tárgyát képezi az, hogy minél szebb mintájú anyagokat gyártanak a dolgozók számára. Eddig például a barchet és a kartonárak mintái egyformák voltak. Ezévből a barchetek mintái teljesen különböznek majd a kartonok mintáitól. Januárban öt újabb mintát gyártást vezettek be és az év folyamán továbbiak gyártására is sor kerül. Ehhez nagymértékben segítséget nyújt a könnyűipari minisztérium, amely új nyomógépeket küld a gyárnak, hogy minél számottevőbb és izlesebb mintákat készítsenek.

Uj választékkal is bővülnek a gyár készítményei. Az úgynevezett „Slamba-Valea” kreppszéri anyag már látható az év befejező osztályán. Ennek az anyagnak bizonyára örülnek majd a dolgozó nők, amikor az áruházakban eladásra kerül. Izlées, színes virágmintájuk az anyagok, világos alapon.

Az üzem dolgozóinak lendületes munkájára jellemző, hogy a januári értéket 104,21 százalékkal teljesítették. Ez is bizonyítja, hogy a „Teba” gyár munkaközösségének célja: minél több és minél változatosabb, jóminőségű árut gyártani dolgozó népünk számára.

Javítják a minőséget a „Libertatea” cipőgyárban

Lidia Szaveljeva munkamódszerét hazánk számos gyárban és üzemében sikeresen alkalmazzák. A „Libertatea” cipőgyár felsőrésszkészítő osztályán a következő jelentést olvasható: „Elvtárs, add vissza a hibás munkát! Ezzel hozzájárulsz a minőség megjavításához.”

— És valóban, mióta Lidia Szaveljeva munkamódszerét alkalmazzuk, a minőség megjavult, — mondja Dupca Erzsébet, a felsőrésszkészítő osztály minőségi ellenőre. — De nemcsak minőségi munkánkban, hanem munkánk megkönnyítésében is segít.

Az IPROFIL hordógyár dolgozói a munka minőségéért

Az IPROFIL hordógyár munkásai, technikusai, a vállalat vezetősége, az üzemi bizottsággal együtt felvetette a különböző szovjet munkamódszerek alkalmazásának kérdését, a munkatermelékenység fokozása, s a minőség megjavítása érdekében.

Mindenekelőtt a minőség megjavításának kérdése az, amely különösképpen foglalkoztat bennünket. Jól tudjuk, hogy jó minőségű munkát csak szakmailag felkészült elemek képesek végezni. Ennek érdekében az üzem szakképesítő tanfolyamot létesített az 1953. év negyedik negyedében

ségünkre volt a módszer, amennyiben az egyes osztályok nem vesznek át semmiféle rosszul készített munkát. Ezáltal a kész munka nem szorul különböző javításra.

Az új munkamódszer alkalmazva, minőségi munkáinkban kiütköztek: Russ Magda, Ries Erzsébet és Tóth Erzsébet IMSZ-tagok.

A gyár dolgozói azonban nem elégszenek meg egyéni sikerekkel. Jóminőségű munkájukkal igyekeznek a dolgozók izlését is kielégíteni. Az 1954. évben két új cipőmodell készítését irányozta elő a gyár, amelyek gyártása máris folyamatban van.

Varga István,
levelező.

Készülnek a tavaszi mezőgazdasági munkálatokra

Az „Ujrad” „Elena Pavel” kollektív gazdaság tagjai már az elmúlt hónapban megkezdtek a tavaszi mezőgazdasági munkálatokhoz szükséges előkészületeket. A kollektivisták szorgalmasan javítják az ekéket, boronákat, vetőgépeket és a munkálatokhoz szükséges szerszámokat. A magtárból előkerült zab, árpa, búkköny valamennyi kollektivistát szorgalmas munkára ösztönzi. Delutánonként egybegyűlnek a tagok és vidám beszélgetés mellett szelisköri munkát végeznek. Számos munka vár rájuk a belső munkák elvégzése után. Halasztathatatlán a talaj trágyázása. Ezenkívül már folyamatban van két istálló építése. Az istállókat a legelőn építik, hogy az állatokat naponta ne kelljen

a távoli legelőről a kollektív gazdaságig hajtani. Az újonnan épült istálló helyisége korszerű, világos és tágas lesz.

Az „Elena Pavel” kollektív gazdaság tagjai állattármányuk gyarapítása céljából hat tehénre és öt hizóra kötöttek szerződést az állammal. A közeljövőben, ugyancsak szerződés útján, hatvannál növelik a juhok számát.

A kollektív gazdaság tagjai azonban a téli időszakban nem elégszenek meg ennyivel. Állandóan fejlesztik szakmai tudásukat. Hetenként kétszer mezőgazdasági tanfolyamon vesznek részt, ahol megismerik a szántás-vetés, kapálás, aratás és egyéb mezőgazdasági munkálatok helyes elvégzését. A brosurák és mezőgazdasági könyvek ismertetik a szovjet kolhozparasztok sikeresen alkalmazott módszereit.

Kollektivistáink szeretik a kollektív életet — mondja Juhász József, az „Ujrad” „Elena Pavel” kollektív gazdaság elnöke. — Valamennyien büszkék a tavalyi jó termésre és elhatározták, hogy az 1954. évben szorgalmas munkájuk és szakmai tudásuk fejlesztésével ismét biztosítják munkájuk sikerét.

A kollektív gazdaság jó munkáját az is bizonyítja, hogy az új évben már 22 dolgozó paraszt nyújtott be felvételi kérvényt a gazdaság vezetőtanácsához.

A népi demokrácia országaiból

A felsőfoku technikai oktatás fejlődése

A Kínai Népköztársaság öt éves terve keretében a mérnökképző intézetek mind nagyobb fejlődésnek indulnak.

A műgye-termi intézetekben végzett hallgatók a felsőfoku iskolát végzett hallgatók 40 százalékát képezik. Ez 14.000 képzett technikus jelent a népgazdaság építésének különböző területei számára. Jelenleg 80.000 hallgatója van a műgye-termi, intézeteinek és a technikai karoknak; számuk évről-évre emelkedik. 1957-ben, a műgye-termi intézeteit végzett hallgatók száma háromszor lesz nagyobb, mint jelenleg a Kínai Népköztársaságban dolgozó mérnököké.

Eziden a főiskolai oktatásnak szánt új építkezések közül 60 százalékát a műgye-termi intézetei kapják. A középiskolát végzett tanulók 42 százaléka iratkozott be a műgye-termi oktatásaira.

A múlt évben alapított pekingi vasipari intézet az első Kínában, amely felsőfoku képzést biztosít a vasipar fejlesztéséhez szükséges technikusok számára. Jelenleg 1600 hallgatója van. Az intézet gyors ütemben fejlődik. 150.000 négyzetméter lakóterület épületekkel építik be. Ha ezek el-

készülnek, az intézet befogadóképessége 5000 hallgatóra emelkedik. Műhelyek, laboratóriumok, tágas tanulótérmei állnak majd a hét kar hallgatóinak rendelkezésére, lesz tornaterme, uszódomecénje és beszerzési szövetkeze. Az intézet mellett elemi iskolát és óvodát létesítenek az intézet tanügyi és a vezető személyzetének gyermekei számára.

A Peking közelében fekvő Földtani Intézetet 2700 hallgató látogatja. Ez a szám négyszer haladja meg azoknak a főiskolai hallgatóknak számát, akik a felszabadulás előtti 40 év alatt végeztek el a Földtani Intézetet. Jelenleg itt is új építkezések folynak, amelyek majd lehetővé teszik, hogy a hallgatók száma 8000-re emelkedjék.

A felsőfoku technikai oktatás gyors fejlődésével párhuzamosan, érezhetővé vált a tanügyi személyzet hiánya. A nemrég elfogadott előadási módszer alapján, az ország általánosan emelkedő ipari követelményeinek megfelelően képezik a szakembereket. Több mint 100 szaktantárgynál megváltoztatták az anyagot oly módon, hogy az megfeleljen az ipar különböző ágaiban érezhető kívánalmaknak. Mindegyik hallgatót egyetlen mér-

nöki ágbán képeznek ki. Tanulmányi terveket dolgoztak ki a határozatok végrehajtásának biztosítására.

Az új előadási módszer keretében az elméleti oktatást összekötötték a gyakorlatival. Korszerű készülékekkel felszerelt műhelyek és laboratóriumok állnak a hallgatók rendelkezésére, amelyek lehetővé teszik, hogy elméleti tanulmányaikat kiegészíthessék. Az intézetek legnagyobb része gyárakból és bányákból szedi össze a tanulmányokhoz és a kísérletekhez szükséges anyagot. A hallgatók taneveiként 18-22 hetet a termelési munkában töltenek. Ezt a munkát teljesen elhanyagolták. Tavaly nyáron nagyszámú főiskolai hallgató töltött hosszabb időt gyárakban, bányákban és építkezési telepeken. Számos hallgató járult hozzá a gyárakban a műszaki kérdések megoldásához.

A tanulmányi költségeket és a hallgatók ellátási költségeit teljes egészében az állam viseli. Ez biztosítja az ifjúságnak — és elsősorban a munkások és parasztok gyermekeinek — hogy felsőfoku tanintézetekben tanulhassanak.

Új lakásokat kapnak a lengyelországi dolgozók

A Lengyel Népköztársaságban nagy gondot fordítanak lakásépítésre a dolgozók számára: A városokban, ipari központokban, építő telepeken új rajonokat és munkástelepüléseket létesítenek. A háború utáni kilenc év folyamán az országban 1.200.000 lakóházat építettek és hozták helyre. Különösen Sztalinogrud vajdaságban lendült fel a lakásépítkezés. Itt tavaly a vállalatok több

mint 20.000 lakószobát építettek. A varsói dolgozók ezer és ezer új szobához jutottak. Krakó vajdaságban 30 munkástelepülés épült. Hasonló munkástelepek emelkednek Lublinban — a „Bolesław Bierut” gépkocsigyár építkezési közelében, Jaweinóban, az épülő villanytérrel melletti, Zabrowon, az új textilkombinát közelében.

A Lengyel Egységes Munkáspárt Köz-

ponti Végrehajtóbizottsága IX. teljes ülésén elhangzott tisztelet előirányozták a lakásépítkezést állandó fejlődését. Az 1954-1955. években mind a városi, mind a falusi lakásépítkezésre előirányozott összeg 26 százalékkal lesz nagyobb, mint amennyi 1953-ban volt. 1955-ben, a hat éves terv utolsó évében, az országban több mint 162.000 lakószobát építenek és adnak át használatba.

Kiállítások a gyártásra kerülő könnyűipari cikkekből

A magyar könnyűipari minisztérium értékesítési igazgatósága a belkereskedelmi minisztérium szakembereivel együtt, február 1-től március 11-ig a magyar fővárosban és több vidéki városban kiállításokat és bemutatókat rendez, amelyeken az 1954. év második felében gyártásra kerülő könnyűipari cikkek mutatják be. A tervek szerint mintegy 4-500 férfi, nő és gyermekruha-modelt, 300-400 kiegészítőt, 150 cipő-modelt, továbbá számos selyem-, pamut- és gyapjúszövetmodelt mutatnak be. A kiállításokkal egyidejűleg szakmai bemutatókat is rendeznek, amelyeken a kereskedelmi szakemberek elmondhatják véleményüket a gyártásra tervezett cikkekről. Az első kiállítást február 4-én nyitották meg Szegeden. A legnagyobb budapesti kiállítást márciusra tervezik. Ezenkívül még Pécsen, Miskolcon, Győrön, Debrecenben rendeznek kiállítást és bemutatót.

AUTOBUSZ- ÉS TEHERAUTÓ-INDÍTÓ-MOTOROK GYÁRTÁSA

Magyarországon még két évvel ezelőtt nem gyártottak indítómotorokat. Ezt a fontos berendezést külföldről hozták. A budapesti Autóvilamossági Felszerelések Gyára tavaly megkezdte a 2.5 és a 4 lörös indítómotorok gyártását, amelyek jól beváltak. Ezek a gyártmányok azonban csak kisebb benzínmotorok indítására alkalmasak, s

ezért elhatározták, hogy autobuszhoz és teherautóhoz is szerkeszteni indítómotort. Több hónapos munkával elkészítették a hatlörös indítómotor mintapéldányát s ennek tapasztalatai alapján készítették elő a sorozatgyártást. A technológiai utasítások már készen állnak, most szerkesztik a sorozatgyártáshoz szükséges szerszámokat. Külön brigád dolgozza ki az újfajta motor műveletterveit: minden művelethez rajzot is adnak, hogy így kiváló minőségű motorral láthassák el az Ikarust és a Csepel Autógyárat. A hatlörös indítómotor sorozatgyártását előreláthatólag már az első fél évben megkezdik.

A bolgár parasztok gyarapítják mezőgazdasági ismereteiket

A Bolgár Népköztársaság mezőgazdasági minisztériuma és a néptanácsok megszervezték a mezőgazdasági és állattenyésztési tanfolyamok és körök széleskörű hálózát. Ezek keretében a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tagjai, valamint az egyéni gazdálkodó parasztok tanulmányozzák a

szovjet kolhoz dolgozók munkamódszereit, akik gazdag terméshozamot értek el és emelték az állattenyésztés termelékenységét. Ezen a tanfolyamokon és tanulmányi körökben tíz- és tizezer paraszt tanul. Kolarovgrad tartományban például, a mezőgazdasági tanulmányi körök 5250 személyt

számoltak, akik közül 1940 nő. Az állattenyésztési tanulmányi köröket 3360 személy látogatta.

A három éves mezőgazdasági és állattenyésztési tanfolyamok szintén nagyon népszerűek a parasztok között. Csapán Haskovo tartományban 20 ilyen tanfolyamot rendeztek, ahol 549 mezőgazdasági dolgozó tanul.

A harc még nem ért véget

Az eső úgy zuhogott, mintha dézsából öntötték volna. Mindent elhatalmasította, sár, lucok. Megtelt az árok is vízzel. Már két napja esett.

Jól megtermett, kucsmás férfi lépett ki az irodából, köszönt az éjjeliőrnek s aztán — ingyet sem vevé a zuhogó esőre — megindult a kapu felé.

— Jó éjszakát elnök elvtárs. Hát mit szól ehhez az időhöz? — szól utána az éjjeliőr.

A másik nem állt meg, csak úgy menés közben mondott valami olyasmit, hogy „kutyának való ez, Varga bácsi” s ezzel kifordult a kapun. De az öreg csak tovább morfondírozott magában: „Leolvadt a hó is a földekről... mit csinálunk, ha máholnap újra beköszönt a fagy...”

Bihari Péter, az „Ifjúság” kollektív gazdaság elnöke közben már messze járt. Hatalmas léptekkel haladt, nem került ki sem vízzel, sem sárral, rá sem hederített. Az sem hozta ki sodrából, hogy az egyik utkereszteszövegénél belépett az árokba. Még csak el sem káromkodta magát. Ment tovább, mintha mi sem történt volna. Kimozgó gondolatok gyötrték.

Néhány hónappal ezelőtt jött haza a katonaságtól. Eretten, megváltozva, új eszméktől áthatva. Mindjárt feltűnt talpraesettségével, határozottságával. Rövidesen brigádfelvezőnek nevezték ki. Akkoriban rosszul mentek a gazdaság ügyei. Látta ezt mindjárt, törte is a fejét nagyon sokat: mi lehet az oka ennek. Aztán egy véletlen folytán kitudódott, hogy az elnök a Burácsi Sándor — akit azelőtt mindenki tisztelt és becsült — kulákbát. Még ő maga sem akarta elhinni, pedig hát bizonyították is volt rá. Burácsi Sándort leváltották és a tagok sorából is kizárták. Ezután következett az, amire még álmlában sem számított: a tagok egyhangúlag rá szavaztak. Megválasztották elnöknek. Tudta, hogy nem lesz könnyű dolga, s mégis

örült, boldoggá tette az emberek bizalma. De bízott önmagában is.

Azóta eltelt már néhány hónap. Dolgozott éjjel-nappal, fáradságot nem ismerve. Nem kímélte erejét... és mégis, mennyi baj, mennyi nehézség merül fel.

Itt van például a sertések esete. Napról napra soványodnak; rossz, gyenge a tejük s ezért a malacok egymásután pusztulnak el. Pedig hát esznek. Látta tegnap is, amikor kint járt az ólnál. Olyan mohón ettek a kukoricát, hogy szinte elcsodálkozott rajta. Még sincs semmi foganatja, pedig már a fejadagot is növelték. Minderre rá az egyik hasas koca, a Boris, meg is beledugta; felfő, hogy idő előtt szüli meg a malacokat... És mi lesz, ha a többi állat is megbetegszik?

Még a gondolatok is megijedtek. S most — talán először mióta elnök — az jutott eszébe, hogy a feladatot, amelyet vállalt, meghaladja erejét.

Elérkezett a házuk elé. Halkan nyitott be, gondolta, anyja már elaludt. De a konyhában égett a lámpa. Anyja ott szundikált az asztalra könyökölve; várta. Ljeden rebent meg az ajtónyitásra.

— Már megint ilyen későig elmaradtál, fiam. A ruhád is csúrom vízzel. Egészen tönkre mérsz. — pitveredett el — se éjjeled, se nappalod, mindig csak a munka és a munka. Már egészen beleszörnyödöttél.

— Ugyan, édes, ne féltsen maga engem — vont a magához Péter az öregasszonyt — nézze, milyen erős vagyok még — emelte fel a magasba. — Látja? Na ne sirjon, fektüdjön le. És tőbbször ne hogy fennmaradjon ilyen sokáig!

— Jó, jó, mondhat sz te nekem, amit akarsz, egy anya szemét nem lehet megcsalni.

Bihari Péter nem felelt semmit. Szótlannul fogyasztotta el vacsoráját is. Az öregasszony sem szólt többet. Megvárta, míg a fia lefekszik, s csak aztán kezdett ő is vetkőzni.

De hiába feküdt le Bihari Péter, csak nem tudott elaludni. Forgolódott jobbra-balra, sehogysen találta helyét. Gondolatai minduntalan az állatoknál jártak, különösen a beteg kocánál. „Miért mentek így tönkre a jószágok?” Óriási kérdőjelként állt előtte ez. Az emberek jól gondozták őket, a munkájukat becsületesen elvégezték. És mégis kell valaminek lennie.

Ezért, nem fog tudni elaludni, hiába is forgolódik itt az ágyban. „Legjobb lesz, ha felöltözöm s elisélek a disznónevelődeig. Megnézem, mi van a beteg jószággal. Így legalább megnyugszom egy kicsit s a fejem is kiszellőzik” — biztatgatta önmagát.

Vigyázza, nehogy zajt üssön, felöltözött, de a csizmáját csak a konyhában húzta fel. Fülelt egy kis ideig, nem ébredt-e föl az édesanyja, aztán csendben kilopódzott a házából.

A torony órája éppen akkor ütötte a kettőt. A falura vakcsőfélség borult, őt lépés távolságra is nehéz volt ellátni. Az eső csendesedett valamit, de az észak felől erős szél kerekedett. Bihari Péter, amint kilépett az utcára, megborzosgott egy kicsit a hidegtől, s szinte kedve támadt visszatérni, de mégis elindult, kissé meggöngyölve, széllel ellenkező irányban, a falu széle felé.

Hamar odaért. Esze sem vette, s máris ott állt a hosszú, fehérre meszelt épület előtt. A gondozók szobájából gyér világosság szűrődött ki. Az ajtó előtt — kocsihoz fogott — két ló halvány körvonalai látszottak.

— Hát ez a kocsi mit keres itt? — csodálkozott Bihari. — Ertheletlen, miért fogtak be éjnek idején.

Most már óvatossággal mozgott. Maga sem tudta miért, de gyanakodni kezdett. Lábaihgyen odalopódzott az ablakhoz és betekintett. Rögtön észrevette a kisasztalnál ülő három férfit. Két gondozó, a harmadikat pedig nem tudta felismerni, mert hátul ült Hadonásza magvarázott valamit a másik kettőnek, aztán nagyot húzott

A tartományi TSB felhívása

Az aradtartományi Testnevelési és Sportbizottság felhívja a tartomány területén tevékenykedő valamennyi sportközösség figyelmét, hogy haladéktalanul kössenek szerződéseket a sportközösség keretében, bármely szakosztálynál működő edzőkkel. Ezeket a szerződéseket legkésőbb 1954. február 25-ig be kell küldeni az országos sportegyesülethez, amelynek keretében a sportközösség tevékenykedik.

Mozik műsora

„DOZSA GYORGY” mozi: Február 10-ig? Hajókka a bástyák ellen. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Február 12-ig: Ifjú szívvel. (Új, színes Latabárfilm.) Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Jegyelővét naponta 11 órától 12,30 óráig.

„HERBAK JÁNOS” mozi: Február 9-ig: A levegő meghódítója. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Február 7-ig: Egor Bulicsiov és mások. Előadások: 3, 6 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: Február 5-én: 2. számú román híradó. — 62. számú szovjet híradó. — Nemzetközi atletikai versenyek. — Tajgái mese. (Színes film.) Előadások 3 órától folytatódólagosan.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): Február 5-én: Janika. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Február 5-én: A halál ösvénye. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

— O —
AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MOSORÁ? Szombaton, február 6-án: A veseti bárány.

— O —
AZ ARADI FILHARMONIA szombaton, 1954. február 6-án este 8 órakor tartja a Kulturpalotában szimfonikus hangversenyt. Vezényel: Boboc Nicolae, hegedűsölő játszik Negrescu Mircea (Bukarest). Műsor: Wexler román zeneszerző hangversenye, hegedűre és zenekarra; Beethoven Coriolanus nyitánya, Brahms: IV. E-moll szimfoniaja.

— O —
A POLIGRAFIAI SZAKSZERVEZET kulturcsoportha közli, hogy a technikai okokból hétfőről és keddről elmaradt esztrád előadást február 8 és 9-én tartják meg az Allami Színházban délután 5 és 8 órai kezdettel. A hétfői előadásokon fellépnek: Cseke Sándor és Gulácsy Albert, a nagyváradi Allami Magyar Színház tagjai is. A megváltott jegyek a megfelelő előadásokra érvényesek.

az asztalon álló üvegből. A többiek is ittak. Ezután felállt az ismeretlen, s ahogy így féloldalt fordult, Péter ráismert: Halász János volt, az állattenyésztési brigád felelőse. Most felállt a másik kettő is és kimentek. Halász utánuk.

Az első pillanatban azt hitte, talán Halász is nyugtalankodott a beteg koca miatt, s ezért jött el. Jóleső érzés járta át: lám, másokat is aggaszt a jószágok helyzete. Már éppen elindult, hogy benyisson, mikor hirtelen kinyílt az ajtó, s kilépett Halász. Hátán teli zsákok cipelt. Bedobta a kocsi, s aztán beszólt:

— Siessetek már, ne nyavalyogjatok annyit!

Most megjelent a másik kettő is egy-egy zsákkal a hátán. Kissé dülöngéltek; szemmel láthatólag részegek voltak.

— Aztán vigyázzatok arra, amit mondtam — szól halkan a brigádfelvező — hoinap bejövök, elhozom az orvoságot. — Durván nevetett. — Csak okosan fiúk, csak okosan. Ne féljétek, meg lesz, amit ígértem. Halász János betartja a szavát.

Felült a kocsi, s a lovak közé csapott. Bihari Péter megkövültlen hallgatta. Milyen orvoságról beszél ez s mit ígért meg... s mi van azokban a zsákokban... Aggában össze-vissza kavargottak a gondolatok. Ugy érezte magát, mintha felig részeg lenne. Kábultan indult el a kocsi után. Maga sem tudta, mit akar, csupán ösztönösen cselekedett.

Szaladni kezdett. Most már csak arra gondolt: nyomában kell maradjon Halász Jánosnak. Megbotlott, elesett, újra felugrott és tovább rohant. Esze sem vette az egyik fánál meghúzódó két alakot. Míg elrohant mellettük, ezek is megindultak utána.

A kocsi belért a templomnál és Burácsi Sándor házához közeledve lassítani kezdett. Halász éleset fűttengett, mire a nagykapu, — mintha csak golyócsapágyon mozogna — zajtalanul kinyílt. A kocsi befordult rajta, s utána a kaput épp olyan hirtelen be is csukták.

Bihari lihegve állt meg. Most mitévő legyen. Azt már sejtette, hogy ezek itt

Pártélet

A begyűjtés ütemének fokozásáért Borosjenőrajonban

Pártunk legfőbb célkitűzése, kormányunk legfontosabb feladata a dolgozó nép jólétéről való gondoskodás. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének augusztus 19-20-iki bővített plenáris ülése gazdasági programja a dolgozók anyagi és kulturális életszínvonalának fokozott emelését irányozza elő. Ennek alapján rendkívül előnyös feltételeket teremtetek a dolgozó parasztnak arra, hogy becsülettel teljesíthessék az állam iránti hazafias feladataikat: idejében átadhassák az államnak járó növényi és állati termékeket.

Borosjenőrajonban minden lehetőség meg volt ahhoz, hogy az 1953. évi begyűjtési tervet idejében teljesítsék. Ha azonban figyelembe vesszük a begyűjtés terén elért eredményeket, megállapíthatjuk, hogy a rajon területén hiányzott a szervezett politikai felvilágosító munka a pártszervezetek részéről a dolgozó parasztnak soraitban. Ez kitűnt a rajoni pártbizottság közelmúltban megtartott ülésén is, amelyen a begyűjtés menetét értékelték ki.

Rajoni vonatkozásban komoly lemaradás mutatkozik a tengeri, napraforgó, burgonya, hagyma és szén begyűjtésénél, annak ellenére, hogy számos községben a dolgozó parasztnak idejében teljesítették hazafias feladataikat. Bél községben például a tengeri begyűjtését 100, a burgonyáét 93, a napraforgóét pedig 90 százalékban teljesítették. Ezek az eredmények annak tulajdoníthatók, hogy a községi pártapszervezet irányításával, a községi néptanácsnak és a termékbegyűjtő felelősöknek sikerült széleskörű politikai munkát kifejtene a begyűjtési terv teljesítése érdekében. Ebben a községben a kommunizmus, a néptanács képviselői és az agitátorok a felvilágosító munka mellett elsőként teljesítették államiránti kötelezettségeiket, példát mutattak a dolgozó parasztnak előtt. Dis Simion terménybegyűjtő felelős, — aki néptanácsi képviselő is — fáradságot nem ismerve végezte munkáját. Ismertetve a dolgozó parasztnak előtt azt a támogatást, amelyet pártunk és a munkáscsapat nyújt a dolgozó parasztságnak.

A rajon számos más községéhez viszonyítva kielégítő eredményt ért el. Mokra és Agrișul-Mare községekben is a begyűjtés terén. Ezekben a községekben a pártalapszervezetek és néptanácsok eredményes munkája mellett jól dolgoztak a terménybegyűjtő felelősök is, mint például Rusu Nicolae és Marienut Mihai elvtársak, akik nem mint egyszerű végrehajtó szervek tevékenykedtek, hanem igyekeztek meggyőzni a dolgozó parasztnak a begyűjtés teljesítésének fontosságáról. Tagadva községben Tica Ambrosie néptanácsi elnök végzett jó munkát a begyűjtés terén.

A rajon területén tehát számos községben érték el eredményeket. Ez annak tulajdonítható, hogy a községi pártalapszervezetek hivataluk magaslatán álltak: irányították a községi néptanácsokat a begyűjtés ütemének fokozására.

Borosjenőrajon több községében azonban

a pártalapszervezetek felületesen kezelték a begyűjtési terv teljesítésének kérdését. Kerülő körökben például — noha minden lehetőség megvan a begyűjtés teljesítésére — a tengeri begyűjtését 17, a napraforgóét 15, a burgonyáét 0,9, a szénét 3,3 százalékban teljesítették. Nem sokkal jobb a helyzet Berechiu községben sem. Itt a tengeri begyűjtését csak 37 százalékban teljesítették. E két község lemaradása nagyon megnehezíti a rajon begyűjtési tervének globális teljesítését. E községek lemaradása nem egyik napról a másikra nyilvánult meg. A rajoni pártbizottság már kezdettől fogva látta, hogy a két községben nem halad a begyűjtés és mégsem intézkedett e hiánnyal szemben.

Ha Borosjenőrajonban figyelembe vesszük a lehetőségeket, megállapíthatjuk, hogy a rajoni pártbizottság nem fordított kellő figyelmet a begyűjtésre és nem ellenőrizte a terepen a határozatok végrehajtását. Így történt meg, hogy a lemaradt községek pártalapszervezetei nem mozgósítottak minden erőt a begyűjtés idejében való teljesítésére. A rajoni pártbizottság ellenőrző tevékenységének hiánya következtében a különböző tömegszervezetektől kiküldött aktivisták egy része a néptanácsok irodájában várta a termékbegyűjtőfelelősök jelentését, hogy ezután ők is jelenthessék a begyűjtés menetét, ahelyett, hogy a terepen nyújtottak volna segítséget a begyűjtés jó megszervezésében. A rajoni pártbizottság nem ellenőrizte megfelelő módon a rajoni néptanácsok intézkedéseit sem a begyűjtés meggyorsítása érdekében. Ez odavezetett, hogy a községi néptanácsok — felületesen — számos olyan dolgozó parasztnak adtak tengeri eladásra jogosultságot, akik nem teljesítették államiránti kötelezettségeiket. Nem kísérték figyelemmel, hogy az eladásra jogosultak saját terményeiket adják-e el, vagy összevásárolják azokat, akik még nem teljesítették feladataikat. E súlyos hiánnyal szemben Csermion, Ternován és más községekben a néptanácsok által eladásra jogosított dolgozó parasztnak összevásárolták a tengerit olyanoktól is, akik nem teljesítették kötelezettségeiket és most arra várakoznak, hogy nem tudják átadni a kvótát, mert nincs miből. Így Borosjenőrajon pártbizottsága és a rajoni néptanács szemlélte a több vagyon gabonát szállítottak ki a rajonból, amelyet főleg azoktól a kulákoktól vásároltak össze, akik nem teljesítették az 1953. évi beadási kötelezettségeiket.

Borosjenőrajon pártbizottsága nem irányította a községi pártalapszervezeteket az osztályharc szellemében. Eppen ennek következtében számos kulák — az éberség hiánya folytán — nyíltan szabotálta a begyűjtési terv teljesítését. Kerülő körökben például, ahol a legjobban lemaradtak a begyűjtési terv teljesítésével, Harlo Ioan kulák 3288 kiló tengerivel, 668 kiló napraforgóval és 1800 kiló burgonyával adása dolgozó népiünk általánosan. Bradea Ilarie kulák 5577 kiló tengeri, 669 kiló napraforgó és más mezőgazdasági termények be-

nem adásával akadályozza a begyűjtési terv teljesítését. Csermion községben Ban Pavel, Popa Nicolae, Moraru Ioan és Szász Péter kulákok szintén hatalmas mennyiségű gabonát nem adtak be és ezzel szabotálják a begyűjtési terv teljesítését. Borosjenő községben Perva Gheorghe középparasztot Valcea Flore kulák rábeszélte, hogy ne teljesítse államiránti kötelezettségét s így a gabonabegyűjtő központtól fordult vissza kocsijával. A kulákok szabotálása azt bizonyítja, hogy a néptanácsok, a begyűjtő és igazságszolgáltatási szervek nem járják el a törvény erejével, a szabotáló kulákok ellen. Az ellenőrzés hiányában, több községben, mint Csermion, Ternován, Sikulán elűrték, hogy a kulákok gabonájukat — még mielőtt teljesítették volna államiránti kötelezettségeiket — üzérkedőknek adják el.

A rajoni pártbizottság gyűlésén fontos határozatokat hoztak az 1953. évi terménybegyűjtési terv teljesítése érdekében. Ezek az intézkedések azonban csak akkor válnak valóra, ha a rajoni pártbizottság nem kampanyszerűen foglalkozik a begyűjtés kérdésével, hanem állandóan ellenőrző és irányító a begyűjtéssel foglalkozó összes politikai és gazdasági szervezeteket. A rajoni pártbizottságoknak elsősorban nagy figyelmet kell fordítaniuk a lemaradt községekben lévő pártapszervezetek munkájának meggyorsítására. Használnak fel minden agitációs eszközt: a falujárást, a kulturálisok a begyűjtés ütemének meggyorsítása érdekében, népszerűsítik azokat a dolgozó parasztnak, akik idejében teljesítették államiránti kötelezettségeiket és lepeztek le azokat, akik elmulasztják a begyűjtési terv teljesítését. A községi néptanácsokat a községi pártalapszervezeteknek kell irányítaniuk, hogy osztályharcos szellemben járjanak el a kulákok ellen, akik a begyűjtési terv teljesítését, dolgozó népiünk életszínvonalának emelését szabotálják.

Tartományunk területén serény munka folyik a tavaszi vetéskampány idejében való előkészítésére. Már csak rövid idő választ el bennünket attól, hogy megkezdjük az 1954. évi mezőgazdasági munkálatait. Már javában folyik és sok helyen már meg is történt az 1954. évi kvóta-kivetés is. A rajoni pártbizottságnak számolnia kell azzal, hogyha megkezdődnek a tavaszi munkálatok, megnehezedik a begyűjtés teljesítése. Eppen ezért minden erőt mozgósítani kell, hogy a legrövidebb időn belül, teljes egészében teljesítsék az 1953. évi begyűjtési tervet.

A rajoni pártbizottság időközönként elemmezze a begyűjtés menetét és ott, ahol még mindig nehezen halad a begyűjtés, sürgősen fogantatásnak politikai és szervezeti intézkedéseket. Vonják felelősségre mindazokat, akik nem teljesítik a rájuk bízott feladatokat a begyűjtési terv teljesítésével kapcsolatban. Borosjenőrajon pártbizottsága fordítson nagyobb figyelmet a begyűjtési terv teljesítésének ellenőrzésére, mert ez biztosítja arra, hogy a legrövidebb időn belül behozzák a lemaradást.

Goda István

Megjegyzések

Bankett — gyermekek rovására

A nagyőrsi néptanács titkára, Kovács Mátyás elvtárs mulatós ember, ami még nem lenne baj, de gyakran dologidőben mulat, vagy szórakozik. Ilyenkor nemcsak a saját munkáját nem végzi el, de mások munkáját is akadályozza, mert bezárja a helyegzőt és hiába várnak rá órák hosszat a néptanács előtt. Azután elviszi vadászatára a községi néptanács kocsiját, bármilyen sürgős hivatali ügyben kellene a jármű, az bizony elő nem kerül mindaddig, amíg Kovács titkár meg nem elégezte a vadászatot.

A titkár elvtárs egyéb hibákat is elkövet. Kiszedette a község egyik utcájában az utat szegélyező élőfákat, még a gyökereiket is kiemeltette tüzelőnek. Ha legalább az iskolának juttatott volna ebből a fából. De az iskola jöideig tüzelő nélkül állt, 6 pedagógus beszállította a fát a rajoni néptanácsba.

Január elején a néptanács mellett működő nöbizottság tagjai elhatározták, hogy táncmulatsági jövedelemből téli-táncmulatságot rendeznek a község gyermekei számára. A begyűjtött összegből ruhaneműt, bakancsot, edességet akartak vásárolni.

Amikor a pénz együtt volt, Kovács Mátyás átvette az asszonyoktól megörzés végett.

Kreutz Aranka és Sarbu Constanta átadták a pénzt és kijelentették, hogy a gyermekek ajándékára szánták; nehogy más célokra használja fel a titkár elvtárs! Amikor azonban az ajándékokat meg akarták vásárolni, Kovács Mátyás nem adta vissza a pénzt azzal az indoklással, hogy arra neki van szüksége, mert bankettet akar rendezni. Ugyanezt mondta a néptanács elnöke is. A nöbizottság két tagja panasza ment a rajoni néptanácsba s ígéretet kaptak az ügy rendezésére.

A nagyőrsi gyermekek pedig hiába várták a beígért téliját, az ajándékokat, semmit sem kaptak. S amikor édesanyjukat megkérdezik, hogy miért — hiszen ők sem rosszabbak, mint más községben a gyermekek, — az anyák azt válaszolják: azért gyermekem, mert a néptanács titkára bankettet rendez...

Miért éppen a gyermekek rovására kell bankettet rendezni? — kérdezik a nagyőrsi dolgozók.

Libus Piroška,
levelező

valamé nagy gazemberségre készülnek. És azt is, hogy ellenük, a kollektív gazdaság ellen készül a támadás. Ime, közöttünk van az ellenség. Összeszorult a szíve. Mit is csináljon hirtelen...

Hallgatódzot. Azok már bementek a házba. Körülötte néma csend. Csak az eresz csorgása tölti némi zajt. A kerítést kezdte vizsgálni. Nem túl magas, minden megerősítés nélkül átvethetné magát. Még egyszer körülnézett, majd megragadta a kerítés tetejét s már fönt is volt. Lassan ereszkedett le a lúdas oldalán, nehogy zajt csapjon.

A kocsit néhány lépéssel odább állt, a zsákok is rajta voltak. Bihari megragadta őket. Sejtelmé nem csak, kukorica volt bennük. Tehát ez a titka az állatok legyőzülésének. Nem etetik őket rendszeresen. Ellopják a fejadagok nagyrészt. Csak éppen annyit adhatnak nekik, hogy fel ne forduljanak.

Származású düh vett erőt rajta. Legszebben berohant volna a házba s öklével zúzta volna szét a semmirevalók fejét. De uralkodott magán: csendben megközelítette a házat. Bent olyan hangosan beszéltek, hogy az ablaknál állva, egészen jól hallotta minden szavukat. Most éppen Halász beszélt.

— ...az emberekől nem kell tartani, mondtam már. Szabó velem volt Budapesten, együtt harcoltunk az oroszok ellen. Ő is nyilas. A másik pedig egy féltő palinkás eladja a lelkét.

— Jól van na, te jobban ismered őket, mint én. Még csak annyit akarok mondani: nagyon óvatosan dolgozzatok. Nehogy ezek megsejtsenek valamit, mert akkor végünk van. Igaz, hogy eddig minden rendben ment; csak így tovább. Közben abból az orvosságból is lehet egy keveset belekeverni a moslékba — mondta Burács, az orvosság szót jelentősen megnyomva.

— Ezek tönkre akarják tenni az egész sertésállományunkat — remegett belé a gondolatba Bihari Péter. Nem tudott tovább uralkodni magán. Felszakította az ajtót s berontott. Nem szólt, nem ordított.

szó nélkül, pusztán kézzel nekiment a két gazembernek.

Azok az első pillanatban annyira meglepődtek, hogy még védekezni is elfelejtették. De a rájuk zúduló ütések alatt magukhoz tértek a meglepetés okozta mozdulatlanságból.

Előre halálra menő küzdelem kezdődött. Azok ketten tudták, ha Péter elve kerül ki innen, akkor nekik végük. Péternek viszont erőt adott az a tudat, hogy most nemcsak az életéről van szó, hanem sokkal többről annál. Az is felvillant benne, hogy helytelenül cselekedett, amikor ide berontott. De most már nem volt visszavonulás.

Mitűntek-verték egymást, ott, ahol érték. Péter megragadta Burácsot, s megverte a falhoz, hogy az elterüljön a földön. De közben Halász a hátamögé került s egy palinkás üveggel a fejére sejtött. Az elnök megingott az ütés alatt s összerogyott, fejéből ámlott a vér. Halász, mint egy őrut felragadt a sarokból egy löcsét s magasan a fejé felé tartva közeledett.

— Most végzek veled, te koszos! — hörgötte. Szemei kidülledtek a gyűlöletből. Bihari Péternek már nem volt ereje védekezni. Csodára sem számított, kegyelemre se. Ebben a pillanatban nem is annyira az ő életére gondolt, mint inkább arra, mi lesz, ha ezek továbbra is szabadon garázdálkodhatnak...

Es csoda nem is történt, hanem valami egészen más. Abban a pillanatban, amikor Halász lesújtani készült, hirtelen lövés dörrent. A gyilkolni készülő keze lehanyatlott, elejtette a löcsét. A nyitott ajtóban két, kékeszürke egyenruhás férfi állt. Egyiknek kezében még füstölgött a pisztoly. A másik, az a magas, barna baszus milicista — jól ismerte Péter, — ügyesen rákattintotta a bilincset a két haramia kezére s aztán őt segítette lábra.

— Nem szabad lett volna ilyen fejtelenséggel berontania ide elvtárs — jegyezte meg, miközben bekötötte fejét egy hirtelen kezebe akadt törülközővel. — Még szerencse, hogy követjük a gazembereket.

Izsák András.

22 újítási javaslat — egy hónap alatt

A gyárak és üzemek dolgozói fokozott lendülettel harcolnak a munka termelékenységének fokozásáért, a minőség megjavításáért. Ezért újításokkal és egyszerűsítésekkel járulnak hozzá munkájuk megkönnyítéséhez. Valamennyien arra törekednek, hogy minél korszerűbb és tökéletesebb tegyék gépeiket.

A „Vörös Lobogó” gyár munkaközössége az elmúlt hónapban 22 újítási javaslatot terjesztett az újító és egyszerűsítő bizottság elé. Az újító bizottság tagjai 12 újítási javaslatot már el is fogadtak. Ezek közül a gyár dolgozói sikeresen alkalmaznak 11 újítást és egyszerűsítést. Simonca Gheorghe sztahanovista, Cristea Mihai és Popovici Petru a fék-osztályon dolgoznak. A Knorr-félek elzáró csapát átalakították s ezáltal kiküszöbölték a csapást és a kupos váltóforgó közötti perselyt, amelyet eziről fémből préseltek a csapást és a váltóforgó közé. Ennek kiküszöbölésével jelentős megalakítást értek el. Ezelőtt a csaphoz szükséges színesfém préseles közben gyakran megrepedt, valamint nem fektült rá teljesen a csaplester. Most sikerült a selejt kiküszöbölni és a munka termelékenységét emelni.

Rosenberger Béla, a forgószármoly műhely műszaki ellenőre, a vagonok kerékabroncsának a kerékagyra való felszereléséhez segédszerszámokat készített. A segédszerszámok készítésével megkönnyítette a munkafolyamatot. Eddig ezt a munkát csak

daru segítségével végeztették el. Ezután a darut más, fontosabb munkálatokhoz vehetik igénybe.

Solejan Ioan és Boldan Vasile, a gépműhely mesterei, egy olyan szerkezetet készítettek, amelynek segítségével a vagonok részére szükséges ezemes-csavark fejeimel, az eddigi egy darab helyett most már egyszerre hatvan darabot munkálhatnak meg. Ez hozzájárul a munka termelékenységének növeléséhez, ugyancsak jelentős időmegtakarítást jelent.

A gépműhelyben az előrajzoló asztalba, amely egy vastáblából áll, egy villanyos melegítőt állítottak a munkafolyamat biztosítására. Ez azért vált szükségessé, mert a hideg fémasztal ártalmas volt a rajzolóknak egészére.

A karbantartási osztály dolgozói egy szűrő fazekat készítettek, amelynek segítségével a nyomás alatt lévő levegőből eltávolítják a nedvességet. A nedvesség eddig befutott a szűrített levegő által hajtott szerszámokba, ahol sok zavart okozott ezáltal, hogy a téli időszakban a eszerszámvezeték a nedvesség következtében megrepedt, nyáron pedig a nedvesség lecsapódást idézett elő és ez okozta a zavart.

Eszterűsítették a vagonok vontató készítményéhez szükséges csavar-orsókat is. Eddig a menetőrök a túlerhelés miatt könnyen elbírták, s ezért egy biztosító szegekkel ellátott tárcsát készítettek, amelyet a menetőrök gépe szereltek.

Zimán József:

I N A S O K

A szerző a regényében átlátszóan vetíti elénk a burzsoa világ, a kapitalista társadalmi rend ipari termelő ifjúságának életét, küzdelmeit. A mű alappontja — bemutatja a népi demokrácia felszabadított ifjúságának a burzsoa-rend munkástantervi helyzetét, hogy lássa ifjúságunk ebben a

vonatkozásban is a két rendszer közötti különbséget és a népi demokratikus rendszer megbecsülésére ösztönözte azt. A mű eles legyver a munkás ifjúság nevelésében, amely szívesen olvasnak el azokat, akikhez szól, annál is inkább, mert tartalmaiban érdekes és könnyen áttekinthető, nevelő ereje pedig egyszerű, alkalmazkodó a tálgyhoz.

A négy külügyminiszter értekezletének szerdai ülése

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti: A négy hatalom külügyminiszterének február 3-i ülésén Georges Bidault elnököt. Ezalkalommal a második napirendi pont tárgyalását folytatták, amely az európai biztonság megőrzésének feladataival foglalkozik.

Elsőként V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere emelkedett szólásra. V. M. Molotov elvtárs rámutatott arra, hogy napjainkban fokozott figyelmet kell szentelni az európai biztonság kérdésének. Tisztázni kell az úgynevezett „európai hadsereg” problémáját, amit hivatalosan „európai védelmi közösségnek” neveznek.

V. M. Molotov beszélt az olasz és francia parlament magatartásáról, a bonni és párisi egyezményekkel kapcsolatban, majd rámutatott arra, hogy a Szovjetunió komoly figyelmet fordít az egész Németország területén történő szabad választás kérdésére.

— Már a német kérdéssel kapcsolatos első nyilatkozatomban — mondotta V. M. Molotov — alkalmam volt rámutatni, hogy az Eden ur által az egész Németországban megrendezett választással kapcsolatosan előterjesztett tervezet nem biztosít a német népnek valódi szabadságot, sem a választás előkészítése időszakában, sem pedig a választások idején.

Ezután Molotov pontról-pontra igazolta, hogy a bonni és párisi egyezmények — a nyugati hatalmak állításával ellentétben — Németországot megkötött helyzetben tartanak a békeszerződés aláírása után is. Szükséges tehát, hogy Németország a béke-

szerződés megkötése után visszanyerje teljes függetlenségét és hogy ne vehessen részt semmiféle olyan alakulatban, amely a hitleri Németország volt ellenfelei bármelyike ellen is irányulna. V. M. Molotov meggyőző szavakkal mutatott rá a nyugati külügyminiszterek állításainak tarthatatlanságára és felolvasta a bonni egyezmény egyes pontjait, amelyek azt igazolják, hogy a nyugati hatalmak Németországnak fontos szerepet szántak az európai hadseregben.

V. M. Molotov leplezte a bonni és párisi egyezmények támadó jellegét és rámutatott arra, hogy az úgynevezett „európai védelmi közösség” lényegében a Szovjetunió, Lengyelország, Csehszlovákia és Európa más békeszerető országai ellen irányul.

Georges Bidault, Anthony Eden, J. F. Dulles: Franciaország, Anglia és az Egyesült Államok külügyminiszterei ismét azt igyekeztek bizonyítani, hogy az európai hadsereg védelmi jellegű és hogy nem irányul senki ellen. Kitarítottak továbbra is a Németországban megrendezett úgynevezett „szabad választás” terve mellett. Nem sikerült azonban elhívtetnie tenniük, hogy valóban Németország szabadsága lenne a cél.

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere, ismételt felszólalásában újból megállapította, hogy csak az egységes, független és demokratikus Németország biztosíthatja Európa békéjét és hogy a német kérdés megoldása elsősorban a német nép ügye. V. M. Molotov felszólalása után a szerdai ülést az elnöklő Bidault lezárta.

Az amerikai sajtó a munkanélküliség növekedéséről

NEWYORK. (Agerpres.) Hivatalos adatok szerint a január 23-án végződött hét folyamán 410.662 munkanélküli-segély iránti kérvényt nyújtottak be Amerikában. A „Wall Street Journal” című lap írja, hogy Michigan államban a munkanélküli segély iránti kérvények száma január 21-én 130.000-re emelkedett, míg egy évvel ezelőtt

ugyanazén a napon csak 38.000 kérvényt adtak be.

A „Chevrolet” társaság 11 autógyártó üzemében végrehajtott termelés-csökkenést négy napra szállította le egy-egy munkás heti munkaidéjét. A Chrysler autógyártó vállalat bejelentette, hogy a detroiti üzeméből a közeljövőben számos munkást bocsátanak el.

Görög-csehszlovák kereskedelmi egyezmény

ATHÉN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti: Február 1-én egyéves kereskedelmi egyezményt írtak alá Görögország és Csehszlovákia kormányai. Az egyezmény értelmében Görögország 3 millió 800 ezer dollár értékben szállít árut Csehszlovákiának. Csehszlovákia viszont 5 millió dollár

értékű árut küld Görögországnak. Görögország dohányt, pirítót, rizset, gyümölcsöt, déli gyümölcsöt, bort szállít, Csehszlovákia viszont gépeket és más nehézipari termékeket, papírt, textilárut, vegyszert termékeket, cukrot és más árukat küld Görögországba.

A koreai politikai értekezlet előkészítő tárgyalások

KAJISZUNG. (Agerpres.) Az „Uj Kína” jelenti: Február elsején kellett volna újra kezdeni a koreai politikai értekezlet összehívására vonatkozó tárgyalásokat. Ez már a negyedik határidő volt, ame-

lyet a koreai—kinai fél előterjesztett a tárgyalások újrafelvételére. A tények azonban azt igazolják, hogy az amerikai fél még most sem akarja az előzetes tárgyalásokat folytatni. Ennek következtében a politikai értekezlet összehívásának kilátásai újból meggyengültek.

Nyugat-Európában a hóviharak számos helyen komoly közlekedési akadályokat okoznak

LONDON. (Agerpres.) — Az utóbbi hét év alatt Európában nem volt olyan kemény tél, mint az idén. Nyugat-Európa számos részén megszünt a vasútközlekedés, a folyók hatalmas jégtömbökké változtak át, megrongálódtak a villanyvezetékek, a helységek ezúttal a világtól elzárva a legnagyobb nehézségekkel küzdenek. A meteorológiai intézetek nyilatkozatai szerint a hőmérséklet további csökkenése is lehetséges.

Londonban a hőmérséklet 12 óra folyamán 23 Fahrenheit fokra süllyedt, ami Angliában csak nagyon ritkán fordul elő. A villanyvezetékek a hó és a jég súlyától leszakadtak és így Nagybritannia számos része villanyszolgáltatás nélkül maradt.

Olaszország közel 100 hegyvidéki helységét zárta el a hóvihár a világtól. A Trieszt környéken tomboló vihar óránkénti 170 kilométeres sebességgel száguldozva, gyökerestől szakította ki a fákat és ledobta a házak fedelét. Több ezer életüket veszítették a vihar következtében.

Párisban emberemlékezet óta a legnagyobb hideg tombol, aminek következtében kedden újabb tíz ember halt meg.

Belgiumban a hideg mínusz 25 fokra állapodott meg.

A nyugatnémetországi Frankfurtban a hajléktalan emberek ellepték a földalatti villamos állomásait, hogy védekezzenek a fagyos szél ellen. A Rajna az Északi-tengertől Svájcig végig befagyott. A hajóközlekedés egész Németország területén teljesen megszűnt. Hamburgnál jégtörő hajókkal igyekeznek a jéget feltörni az Elbán.

Svájcban kedden élt el a fagy a tetőpontját.

A francia Rivieráról jelentik, hogy a környék felett hatalmas hóviharak tombol. A francia Rivierán tudvalevőleg eddig még nem ismertek hóviharak.

A kemény tél elérte Afrika északi partjait is. Marokkó számos vidékén 35 év óta először látnak havat. Meknes közelében csaknem egyméteres hó esett, az Algír körüli hegyeket jég borítja.

Boldog életéről álmodoznak Nyugat-Virginia bányászai...

A szén története mindig ugyanaz. Komor történet. Egy villanásnyival több napfényt valósággal tigrisként kell harcolni az embereknek. Azért a kiváltságért, hogy gyermekeik szemének színe napvilágnál látható, úgy kell harcolniuk az apáknak, mint a fenevadaknak a dzsungelben. Kell, hogy legyen ebben az életben valami finomság, valami szépség — egy kép, egy új ruha, egy darab olcsó csipkefüggöny az ablakon — és ezért a bányában dolgozó embereknek harcolni és vesztetni, harcolni és győzni kell. Az amerikai munkásmozgalom egy régi harcosának, Mary Harris Jones „anyónak” ezekkel a megrázó szavaival kezdődik az a cikk, amelyet a „The Nation” című amerikai lap közölt 1953 december 19-i számában az egyik Nyugat-Virginia-ban folyó nagy bányászsztrájk hátteréről. A cikk szerzője William C. Blizzard ezeket írja:

„Viden városka körülbelül 60 mérföldnyire van Charlesontól. Már több mint egy éve folyik itt egy sztrájk, amely eredetileg sponlán volt, de most már az UMW (bányászszakszervezet) is támogatja. A körülbélül 1200 lakost számláló Widen része annak a 125 négyzetmérföldre kiterjedő uradalomnak, amely az Elk River szén- és épületfalászaság birtoka. Ennek a nagy területnek, amely Nyugat-Virginia három járására terjed ki — urala: J. G. Bradley. Ez a Bradley New Jerseyben, Pennsylvániában és Massachusettsben lakik és időnként a nyugatvirginiai Dundon falucskában, amely nincs messze Widentől, de annál sokkal kellemesebb.

J. G. Bradley 71 éves és megállapodott ember. Szemmel láthatóan nem ébredt rá, hogy már nem a XIX. században élünk. Negyvenhárom évig sikerült neki a wideni bányát — amely rendes körülmények között 700 embert foglalkoztat — szervezetlen munkásokkal üzemben tartani. Vállalata valószínűleg az Egyesült Államok legnagyobb olyan bányája, amely nem alkalmaz szakszervezeti tagokat. Widen az egyetlen nagy nyugatvirginiai bánya, amelyet az UMW nem szervezett meg. Bradley szereti ezt hangoztatni, hogy ez az állapot annak a jó bánásmódnak köszönhető, amelyben alkalmazottait részesíti. Valójában azonban a nyugatvirginiai bányatulajdonosok hagyományos fegyverét használja a munkások szervezkedése ellen. Ezek a bányatulajdonosok — Bradleyhez hasonlóan — általában nem Nyugat-Virginia-ból származnak. Bradley élvezte azt az előnyt, amelyet ennek a tipikus szénvárosnak az elszigeteltsége jelent: a műút és Widen egyetlen vasútvonala a vállalat tulajdonát képezi. A szakszervezet küldötté vagy bármilyen más személyt — akit Bradley nem szívesen lát a városban — nagyon nehezen tudna bejutni vagy megmaradni. Widen a dombok közé van rejtve, körülötte huszmérföldnyi távolagságban nincsen kövezett utcája város. Widen utcái — Bradley utcái — kövezetlenek: Widen házai — Bradley házai — vakolatlanok; Widen árnyékszékeiben — Bradley árnyékszékeiben — nem folyik víz, mert a háztól külön az udvaron vannak elhelyezve. Nincs Widenben semmi, a banktól kezdve a szódavízcsapig, ami nem közvetlenül Bradley tulajdona.

Nagy gazdasági erejénél fogva Bradleynek éveken át sikerült megválasztatnia Clay járás — ehhez tartozik Widen — tisztviselőit, hasonlóan a szomszédos Braxtonhoz és Nicholashoz, amelyeknek egyes részei szintén az Elk River társaság tulajdonában vannak. A mostani sztrájkban sem esett nehezére a vállalatnak, hogy bírósági végzéseket nyerjen és fegyveres erőket kapjon, akiket a „helyettes sheriff” elnevezéssel tüntettek ki. Bradley fegyveres őreinek főnöke, Charles W. Ray, 25 éven keresztül volt Nyugat-Virginia állami rendőrségének tagja. Carl Andrews volt polgármester alatt pedig a charlestoni rendőrségnek volt a főnöke. Andrews ma a nyugatvirginiai szénbányavállalkozók szövetségének titkára és a charlestoni „Gazette” szerkesztőbizottságának tagja.

Mi, Nyugat-Virginia népe a világon páratlanul gazdag természeti kincsek halmain üljünk és kénytelenek voltunk azt látni, hogy ezeken a kincseken mások gazdagodnak meg, mi pedig „hegyi vadócok” aránylag elmaradott állama maradtunk. A törvényhozás legutóbbi ülésén a tanítók adatokat közöltek, amelyekből kiderült, hogy Nyugat-Virginia-ban van — egy főre átszámítva — a legnagyobb bányászati termelés az Egyesült Államokban. Mégis ez az állam a 39. az országban, ha azt nézzük, hogy egy tanulóra mennyi pénzt költ.

Az állam adóbevételeinek zöme a dolgozók fizetéséből kerül ki, forgalmiadóból és az úgynevezett nagykereskedelmi adóból. Mindkettőt valójában a fogyasztó fizeti. William C. Marland kormányzó örök érdeme, hogy idén kiegészítő adót javasolt a szénre és más ásványi termékekre, hogy ebből teremtesen elő pénzt az iskolákra és az utakra. Ezért a tettért a támadások özöne érte a bányatulajdonosok, a kereskedelmi kamara és majdnem az egész nyugatvirginiai sajtó részéről. Mintha sajtnak az lenne a fő hivatása, hogy elítélje az emberek előtt, hogyan fosztják meg őket velük született joguktól. Felvonultatták Rieselt, a publicistát, hogy Marland rendkívüli adóját „szocializmusnak” bélyegezze. A törvényhozó testület, amelynek tagjai nem képviselik Nyugat-Virginia bányászait, amelynek tagjai legnagyobb részt nem képviselik a nyugatvirginiaiak többségének érdekeit sem, meghiusította a poládó kivetését.

Az ország sajtója kiemelte a wideni sztrájkjal járó erőszakosságokat, hogy ezzel rontsa a sztrájkolók hítelét. Valójában a sztrájkokkal járó erőszakosságok évek óta onnan származnak, hogy néhány ember fenn akarja tartani diktatúráját a nyugatvirginiai dombokon. A bányászok a szakszervezetet tekintették olyan eszköznek, amelynek segítségével remélik szabadságuk megszerzését. Ezért kémdnek utánuk, bebörtönzik, és megverik és meggyilkolják őket a bányatulajdonosok politikai és revolveres priekjei. Nem meglepő, hogy a bányászok ezekre a módszerekre nem mindig barátságos szavakkal válaszolnak.

A wideni sztrájkolók Nyugat-Virginia régi és hírhedt „vörösellenes” törvényének áldozatai. Ez az „összeesküvés” ellen hozott törvény egyenesen azok ellen irányul, akik szervezkednek, hogy biztosítsák a szabad polgárokat megillető jogokat. Egy alkalommal egyszerre 52 bányászt vettek egy szűk, koszos börtönbe, majd vallatták és gyilkossággal vádolták őket. Négyük ellen ki is adták a vádiratot Charles Frame, egy Bradley-féle fegyveres és meggyilkolásával kapcsolatban, akit tavaly május 7-én ölt meg a sztrájkörtség és a sztrájk-törők közötti verekezés alkalmával. Amikor Jennings Roscoe Bail (az egyik bányász) bíróság előtt állt Frame meggyilkolásáért, Braxton járásból hozattak esküdtjeiket, Clay járás ügyvédek pedig olyan ügyvédek „segítettek”, akik a bíróság előtt nyíltan elismerték, hogy az Elk River társaság alkalmazta őket erre a célra. Az ifjú Bailt másodfoku gyilkossággal elítélték. De amikor egy bányász — Delbert R. Nicholst — gyilkolt meg egy üres folken, a büntét bevalló gyilkost ugyanebben a bírósági teremben felfeltették. A Bail elleni per ügyészei közül az egyik ennek a gyilkosnak volt a védője.

Idáig a cikk néhány megállapítása mintha arra utalt volna, hogy ami Widenben történik: kivételes; mintha itt egy különlegesen körmönfont és mohó nagykapitalista különleges és aljas mesterkedéséről és terrorrendszeréről volna szó. A cikk további részéből azonban kiténik, hogy Bradley mögött ott áll a monopolkapitalista állam egész apparátusa. A cikk így folytatódik: „Nemrégben Brownell igazságügyminiszter a szövetségi vizsgálóbíróssággal „összeesküvés” vádiratot adott ki 37 sztrájkoló ellen és ezt a komédiát még azal tette, hogy kijelentette: a „polgári jogok” nevében cselekszik! Így tehát ezek a faragatlan hegyilakók rájöttek arra, hogy J. G. Bradley uralma ellen lázadva valahogyan megsértették a washingtoni Eisenhower-kormányt.

A bányászok a legutóbbi választáson elég erősen bizonyultak ahhoz, hogy megválasszák a jelenlegi kormányzót, vagy pontosabban, hogy leszavazzák ellenfelét: a bányászok és a bányászszakszervezetek legfőbb áruját, Rush D. Holtot. Ahhoz, hogy győzzenek a jelenleg Widenben folyó harcukban és további itt vagy másutt vivandó küzdelmeikben, nemcsak azt kell megtanulniuk, hogyan tömörüljenek ellen-ségeik leverésére, hanem azt is, hogy miképpen szövetekezzenek politikai barátaikkal megválasztására. Csak értelmes politikai tevékenységgel cáfolhatnak rá szerelt Jones anyójük régi felkiáltására: „Soha sincs béke Nyugat-Virginia dombjain, mert soha sincs ott igazság. A bírósági beavatkozások és a puskák, mint a morfium, ideiglenes nyugalmat teremtenek. De utána a fájdalom gyötrelmesen, még élesebben újra megjelenik... Középkori Nyugat-Virginia Sátorláborkor a kopasz dombokon Zord férfiak és nők Ha átkerültek a tulsó oldalra, beszámolok a mindenható Istennek Nyugat-Virginiairól!”